YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa C-328/00,

jonka Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Maria Weber ja

Martin Weber

vastaan

Freistaat Bayern

ennakkoratkaisun lopullisten alueellisten viitemäärien arvon vahvistamisesta soijapapujen ja rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille markkinointivuodeksi 1992/1993 8 maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 525/93 (EYVL L 56, s. 18) pätevyydestä,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille on esittänyt

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Schmidt ja M. Niejahr,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.10.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 30.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomio-

istuimeen 6.9.2000, EY 234 artiklan nojalla viisi ennakkoratkaisukysymystä lopullisten alueellisten viitemäärien arvon vahvistamisesta soijapapujen ja rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille markkinointivuodeksi 1992/1993 8 maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 525/93 (EYVL L 56, s. 18) pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Maria ja Martin Weber, Martin Weber Gesellschaft des Bürgerlichen Rechtsin (Martin Weber -yhtymä) ainoat yhtiömiehet sekä Freistaat Bayern ja joka koskee öljysiementen tuottajille maksettavien sellaisten korvausten määrää, jotka Amt für Landwirtschaft und Bodenkultur Regensburg (Regensburgin maatalous- ja maanviljelypiiri, jäljempänä maatalouspiiri) oli myöntänyt näille asetuksen N:o 525/93 perusteella.

Asiaa koskeva lainsäädäntö

3 Tukijärjestelmästä soijapapujen, rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille 12 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3766/91 (EYVL L 356, s. 17) on otettu käyttöön järjestelmä, joka perustuu hehtaaria kohden vahvistetun korvausmäärän, joka vaihtelee yhteisön eri alueiden keskituotosten perusteella, maksamiseen suoraan tuottajalle.

4 Asetuksen N:o 3766/91 1 artiklan 3 kohdan mukaan kyseisessä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1.7. ja päättyy 30.6.

5 Asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Öljysiementen ennakoiduksi viitehinnaksi vahvistetaan 163 ecua tonnilta."

6 Komission kirjallisissa huomautuksissaan esittämien selvitysten mukaan kyseinen viitehinta vastaa "öljysiementen tasapainohintaa, joka odotetaan saatavaksi siemenistä keskipitkän ajan kuluessa vakiintuneilla maailmanmarkkinoilla".

7 Saman asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Öljysiementen yhteisön viitemääräksi vahvistetaan 384 ecua hehtaarilta."

8 Komission mukaan kyseinen määrä on teoreettinen arvo, joka vastaa korvauksen ennakoitua keskimäärää hehtaarilta yhteisössä.

9 Tuottajille maksettava korvaus vahvistetaan kahdessa vaiheessa.

10 Asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 3 kohdan mukaan komissio vahvistaa aluksi kullekin asetuksen 2 artiklan mukaisesti määräytyvälle tuotantoalueelle ennakoidun alueellisen viitemäärän ottaen huomioon yhteisön keskimääräisen viljantai öljysiementen tuotoksen ja kyseessä olevan alueen keskimääräisen tuotoksen välisen suhteen.

11 Tämän jälkeen komissio vahvistaa rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY (EYVL 1966, 172, s. 3025) 38 artiklassa säädetyssä hallintokomiteamenettelyssä asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti lopullisen alueellisen viitemäärän ennen kunkin markkinointivuoden tammikuun 30. päivää.

12 Viimeksi mainitussa säännöksessä säädetään seuraavaa:

" — — komissio laskee — — lopullisen alueellisen viitemäärän öljysiementen todetun viitehinnan pohjalta. Lopullisessa laskennassa ennakoitu viitehinta korvataan todetulla viitehinnalla. Huomioon ei oteta hinnanvaihteluita, jotka ovat korkeintaan 8 prosenttia ennakoidusta viitehinnasta."

13 Tästä seuraa, että jos asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti todettu viitehinta vaihtelee yli 8 prosenttia suhteessa ennakoituun viitehintaan, lopullinen alueellinen viitemäärä vahvistetaan mukauttamalla ennakoitua alueellista viitemäärää kyseessä olevan vaihtelun mukaan.

14 Asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 5 kohdassa oikeutetaan komissio suorittamaan lopulliset laskelmat erikseen jokaisen öljykasvin siementen osalta.

15 Asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 6 kohdan mukaan ennakoitujen ja lopullisten alueellisten viitemäärien *Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä* julkaisun yhteydessä on esitettävä lyhyt selvitys suoritetuista laskelmista.

16 Uuden järjestelmän täytäntöönpanon aiheuttamien viivästysten takia jäsenvaltiot oikeutettiin soijapapujen, rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille maksettavien ennakkomaksujen arvon vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1992/1993 27 päivänä toukokuuta 1992 annetussa komission asetuksessa N:o 1405/92 (EYVL L 146, s. 56) suorittamaan tuottajille ennakkona 50 prosenttia ennakoidusta alueellisesta viitemäärästä, joka oli laskettu jäsenvaltioiden komissiolle alueellistamissuunnitelmien yhteydessä toimittamien tietojen perusteella.

17 Komissio antoi 5.3.1993 asetuksen N:o 515/93 ennakoitujen alueellisten viitemäärien arvon vahvistamisesta soijapapujen ja rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille markkinointivuodeksi 1992/1993 (EYVL L 55, s. 43). Baijerin (Saksa) ennakoiduksi alueelliseksi viitemääräksi vahvistettiin 517,42 ecua/ha (1 218,10 DEM/ha).

18 Komissio antoi 8.3.1993 asetuksen N:o 525/93. Kyseisen asetuksen liitteestä II käy ilmi, että Baijerin lopulliseksi alueelliseksi viitemääräksi vahvistettiin myös 517,42 ecua/ha (1 218,10 DEM/ha).

19 Asetuksen N:o 525/93 liitteessä I esitetään seuraava lyhyt selvitys lopullisten alueellisten viitemäärien laskennasta:

"Kaikille öljysiemenille on määrätty erikseen todettu viitehinta, joka vastaa keskimääräistä maailmanmarkkinahintanoteerausta markkinointivuoden 1992/1993 aikana.

Nämä todetut viitehinnat on laskettu käyttämällä perusteina heinäkuun 1992 ja tammikuun 1993 välisenä aikana öljysiemeniä koskeneita noteerauksia ja öljysiementen irtotavaratoimitusten hintoja edustavilla satama-alueilla. Hinnat on ilmaistu Rotterdamin perusteella. Havainnoissa on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon toimitusten ja noteerausten kuluvan kuukauden hinnat, ja toimitusten termiinihinnat.

Todettujen viitehintojen perusteella ennakoituja alueellisia viitemääriä ei ole tarpeen mukauttaa asetuksen (ETY) N:o 3766/91 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

— —

Markkinointivuoden 1992/1993 lopulliset alueelliset viitemäärät ovat samat kuin ennakoidut alueelliset viitemäärät ja ne on otettu liitteeseen II."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

20 Martin Weber Gesellschaft des Bürgerlichen Rechts haki 24.5.1992 maatalouspiiriltä öljysiementen tuottajille vuoden 1992 sadosta maksettavaa suoraa tukea 6,37 hehtaarin suuruiselle rapsinviljelyalalle. Hakemus rekisteröitiin 29.5.1992.

21 Maatalouspiiri myönsi 23.9.1992 tekemällään päätöksellä pääasian kantajille 3 879,65 DEM:n ennakon, joka vastasi 50 prosenttia ennakoidusta alueellisesta viitemäärästä. Laskelma perustui Baijerissa hehtaarilta maksettavaan 609,05 DEM:n suuruiseen korvaukseen. Pääasian kantajat valittivat kyseisestä päätöksestä, koska niiden mukaan myönnetty summa ei kattanut hintojen laskusta aiheutuneita tappioita.

22 Maatalouspiiri myönsi 28.4.1993 tekemällään päätöksellä pääasian kantajille 7 759,29 DEM:n suuruisen kokonaistuen, joka oli laskettu Baijeriin sovellettavan lopullisen viitemäärän, 1 218,10 DEM/ha, perusteella. Pääasian kantajat valittivat myös tästä päätöksestä ja ne vaativat, että kyseisen valituksen käsittelyä lykättäisiin, kunnes Euroopan yhteisöjen tuomioistuin olisi ratkaissut sen käsiteltäväksi saatettavan asian.

23 Kantaja vaati yhteisöjen tuomioistuimeen 11.5.1993 saapuneessa kanteessaan asetuksen N:o 525/93 kumoamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on siirretty yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.9.1993 antamalla määräyksellä, on asiassa T-482/93, Weber vastaan komissio, 10.7.1996 antamallaan tuomiolla (Kok. 1996, s. II-609) jättänyt kanteen tutkimatta sillä perusteella, että kyseinen asetus ei koskenut pääasian kantajia erikseen.

24 Regierung der Oberpfalz (Oberpfalzin hallitus) hylkäsi 4.12.1997 tekemässään päätöksessä pääasian kantajien valituksen sillä perusteella, että maatalouspiirin 28.4.1993 tekemä päätös, joka perustui asetukseen N:o 525/93, oli lainmukainen.

25 Pääasian kantajat nostivat 9.1.1998 kumoamiskanteen mainittua hylkäämispäätöstä vastaan Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburgissa ja ne ehdottivat, että asiassa pyydettäisiin yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan (josta on tullut EY 234 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta) nojalla.

26 Kanteensa tueksi pääasian kantajat esittivät yhtäältä, että asetuksen N:o 525/93 perustelut ovat riittämättömät, minkä takia se on EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) vastainen, ja toisaalta, että sillä loukataan mielivaltaiset säädökset kieltävää yhteisön oikeuden periaatetta.

27 Koska Bayerisches Verwaltungsgericht katsoi, että asian ratkaisu riippui asetuksen N:o 525/93 pätevyydestä, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Oliko komissiolla lopullisia alueellisia viitemääriä vahvistaessaan oikeus asetuksen N:o 525/93 liitteen I sanamuodosta poiketen jättää huomioon ottamatta vuoden 1992 heinäkuun ja vuoden 1993 tammikuun välistä aikaa koskevat viitehinnat ja toisaalta ottaa laskennassa huomioon kyseisen ajanjakson jälkeisiä kuukausia koskevat viitehinnat sekä korvata puuttuvat viitehintatiedot arviolla?

2) Oliko hyväksyttävää korottaa Hampurille ja Fac. Atlantille vahvistettuja hintoja mahdollisia rahtikuluja vastaavalla summalla eli 3,8 eculla tonnia kohden?

3) Oliko sallittua tukeutua lopullisten viitehintojen vahvistamisen yhteydessä pelkästään laskennallisiin keskimääräisiin hintoihin ja jättää ottamatta huomioon, että myyntimäärät olivat vaihdelleet laskelman perustana olevaan ajanjaksoon sisältyvien yksittäisten kuukausien aikana?

4) Jos ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: ovatko asetuksen N:o 525/93 perustelut EY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa (josta on tullut EY 253 artikla) tarkoitetulla tavalla puutteelliset alueellisen viitemäärän laskemista koskevien säännösten osalta?

5) Onko perustelujen puutteellisuus niin olennaista, että se aiheuttaa asetuksen pätemättömyyden tai osittaisen pätemättömyyden?"

Ensimmäinen, toinen ja kolmas ennakkoratkaisukysymys

28 Kolmesta ensimmäisestä ennakkoratkaisukysymyksestä, jotka voidaan tutkia yhdessä, on todettava, että komission esittämistä kirjallisista huomautuksista käy ilmi, että komissio on laskiessaan asetuksessa N:o 525/93 vahvistettuja lopullisia alueellisia viitemääriä ensinnäkin ottanut myös huomioon arvion perusteella helmi- ja maaliskuun 1993 termiinihinnat, jotka liittyvät tammikuussa 1993 suoritettuihin toimenpiteisiin, toiseksi se ei ole kahdessa tapauksessa ottanut huomioon jäsenvaltioiden ilmoittamia keskimääräisiä hintoja, kolmanneksi se on lisännyt tiettyihin näistä hinnoista rahtikuluja kiinteän määrän 3,8 ecua tonnilta ja neljänneksi se ei ole painottanut käytettyjä hintoja kyseisten eri kuukausien aikana tosiasiallisesti myytyjen määrien perusteella.

29 Komissio katsoo kuitenkin, ettei se näin toimiessaan ole tehnyt mitään sellaista virhettä, josta aiheutuisi asetuksen N:o 525/93 pätemättömyys.

30 Tässä suhteessa on tärkeää todeta yhtäältä, että asetuksen N:o 3766/91, jonka perusteella asetus N:o 525/93 on annettu, 3 artiklan 4 kohdassa todetaan lopullisten alueellisten viitemäärien laskentatavasta ainoastaan, että ne on laskettava öljysiementen todettujen viitehintojen perusteella ja että lopullinen laskelma suoritetaan korvaamalla ennakoitu viitehinta tällä todetulla viitehinnalla.

31 Asetuksessa N:o 3766/91 ei kuitenkaan määritellä täsmällisiä laskentatapoja, joiden tulisi johtaa mainitun viitehinnan toteamiseen. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaan komission tehtävänä on esittää lyhyt selvitys suoritetuista laskelmista lopullisten alueellisten viitemäärien julkaisun yhteydessä.

32 Toisaalta on muistettava, että yhteisöjen toimielimillä on yhteisen maatalouspolitiikan alalla laaja harkintavalta, kun otetaan huomioon niille EY:n perustamissopimuksessa annetut tehtävät (ks. erityisesti asia C-375/96, Zaninotto, tuomio 29.10.1998, Kok. 1998, s. I-6629, 64 kohta ja asia C-189/01, Jippes ym., tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. I-5689, 80 kohta).

33 Tällaisen harkintavallan yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimen on tutkittava ainoastaan, onko tätä toimivaltaa käytettäessä tehty ilmeistä virhettä, onko harkintavaltaa käytetty väärin tai ovatko yhteisön toimielimet selvästi ylittäneet harkintavaltansa rajat (ks. erityisesti asia C-354/95, National Farmers Union ym., tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4559, 50 kohta; em. asia Jippes ym., tuomion 80 kohta ja asia C-301/97, Alankomaat v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8853, 74 kohta).

34 Ei kuitenkaan ilmene, että komissio — toimiessaan siten kuin se on myöntänyt tehneensä — olisi tehnyt minkäänlaista ilmeistä virhettä, käyttänyt harkintavaltaansa väärin tai ylittänyt selvästi harkintavaltansa rajat.

35 Yhtäältä asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 4 kohdan mukaan vasta todetun viitehinnan poiketessa yli kahdeksan prosenttia ennakoidusta viitehinnasta on ennakoituja alueellisia viitemääriä mukautettava lopullisten alueellisten viitemäärien vahvistamiseksi.

36 Toisaalta komission esittämistä selvityksistä, joita ei ole kiistetty, käy ilmi, että öljysiementen ennakoitu viitehinta, siten kuin se on vahvistettu asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 1 kohdassa, vastaa öljysiementen tasapainohintaa, joka odotetaan saatavaksi siemenistä keskipitkän ajan kuluessa vakiintuneilla maailmanmarkkinoilla.

37 Näin ollen ei näyttäisi kohtuuttomalta, että todettujen viitehintojen ja ennakoitujen viitehintojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi komissio on laskiessaan lopullisia alueellisia viitemääriä toisaalta tehnyt arvioita sellaisten termiinihintojen sisällyttämiseksi tähän laskelmaan, jotka niiden pidemmän laskenta-ajanjakson takia olivat vakaampia kuin käteishinnat, ja toisaalta jättänyt huomiotta hinnat, jotka niiden tapahtumien, joihin ne liittyivät, pienen määrän vuoksi eivät olleet tasapainohinnan kannalta edustavia koko markkinointivuoden 1992/1993 aikana.

38 Sama koskee tiettyjen hintojen korottamista rahtikulujen perusteella kiinteällä määrällä 3,8 ecua tonnilta, minkä komissio oli tehnyt Euroopan yhteisön eri satama-alueilla vallitsevien hintojen mukauttamiseksi Rotterdamin (Alankomaat) hintojen tasolle.

39 Yhtäältä, koska Rotterdam on yhteisön tärkein satama, komissio on kohtuudella voinut katsoa, että siellä vallitsevat hinnat olivat maailmanmarkkinahinnan kannalta edustavia; toisaalta, kuten komissio on esittänyt, ennakoitu viitehinta, sellaisena kuin se on vahvistettu asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 1 kohdassa, oli myös määritelty "Rotterdamin perusteella".

40 Ei näin ollen ole myöskään ilmeistä, että komissio olisi selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat, kun se ei ollut painottanut käytettyjä hintoja todellisten myyntimäärien mukaan — koska se ei ollut saanut jäsenvaltioilta tätä varten tarpeellisia tietoja — vaan oli määritellyt todetut viitehinnat yksinkertaisesti puhtaan laskennallisten keskimääräisten hintojen perusteella.

41 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 525/93 pätevyyttä ei voida asettaa kyseenalaiseksi millään kolmessa ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä esitetyllä perusteella.

Neljäs ja viides ennakkoratkaisukysymys

42 Mitä tulee neljänteen ja viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen, jotka koskevat sitä, onko asetus N:o 525/93 kokonaan tai osittain pätemätön perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämisen takia, on muistettava, että kyseisessä määräyksessä edellytetyt perustelut määräytyvät kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut perustamissopimuksen 190 artiklassa asetetut vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeus-

säännöt (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-15/98 ja C-105/99, Italia ja Sardegan Lines v. komissio, tuomio 19.10.2000, Kok. 2000, s. I-8855, 65 kohta ja em. asia Alankomaat v. neuvosto, tuomion 187 ja 188 kohta).

43 Asetuksen N:o 525/93 ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan kuitenkin nimenomaisesti asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 4 kohtaan ja muistutetaan, että lopullinen alueellinen viitemäärä lasketaan korvaamalla ennakoitu viitehinta todetulla viitehinnalla.

44 Lisäksi, kuten asetuksen N:o 3766/91 3 artiklan 6 kohdassa edellytetään, lopullisten alueellisten viitemäärien laskentatavasta on esitetty lyhyt selvitys asetuksen N:o 525/93 liitteessä I.

45 Näin ollen on todettava, että asetuksen N:o 3766/91 yksinkertaisena täytäntöönpanotoimenpiteenä asetus N:o 525/93 on riittävästi perusteltu lopullisten alueellisten viitemäärien laskennan osalta.

46 Edellä esitetystä seuraa, että ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 525/93 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

47 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburgin 30.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat lopullisten alueellisten viitemäärien arvon vahvistamisesta soijapapujen ja rapsin-, rypsin- ja auringonkukansiementen tuottajille markkinointivuodeksi 1992/1993 8 päivänä maaliskuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 525/93 pätevyyteen.

Colneric Schintgen Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä helmikuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

N. Colneric

toisen jaoston puheenjohtaja